

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

28. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

14. ČERVENCE 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„setrvávali v apoštolském
učení, v bratrském
společenství, v lámání
chleba a v modlitbách“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 26. června 2019

na Svatopetrském
náměstí v Římě

- strana 2 -

Svatý Alexej

Libor Rösner

- strana 4 -

Maria mě přivedla k Ježíši

P. Paul-H. Schmidt

- strana 6 -

Beatifikováno

**14 španělských řeholnic-
mučednic z roku 1936**

- strana 7 -

Stalo se to v Amatrice...

- strana 8 -

Vizionář:

**Tajemství zjevení
v Tre Fontane (63)**

- strana 12 -

Kardinál Sarah:

**Svět i církve umírá,
protože ubývá těch,
kdo se klanějí Bohu**

- strana 13 -

Svatý otec vyhlásil

**Loretánské jubileum pro
všechny cestující letadlem**

- strana 13 -

Maria mě přivedla k Ježíši

Z Anglie, Irska a Skotska přicházeli v druhé polovině prvního tisíciletí mnozí horliví misionáři na evropskou pevninu, aby našim předkům přinesli víru. Anglie byla známá svojí mariánskou zbožností. Neposkvrněné početí Mariino zde bylo velmi brzy uctíváno a obhajováno. Duns Scotus, Anselm z Canterbury a jiní podepřeli zbožnou víru v Mariinu přednost v milostech svými teologickými argumenty. V této zemi dala Maria podle staré tradice sv. Šimonu Stockovi škapulíř a zvláštění zaslíbení pro všechny členy řádu karmelitánů: záchranu před věčnou zkárou všem, kdo zachovají věrnost řádu až do konce svého života.

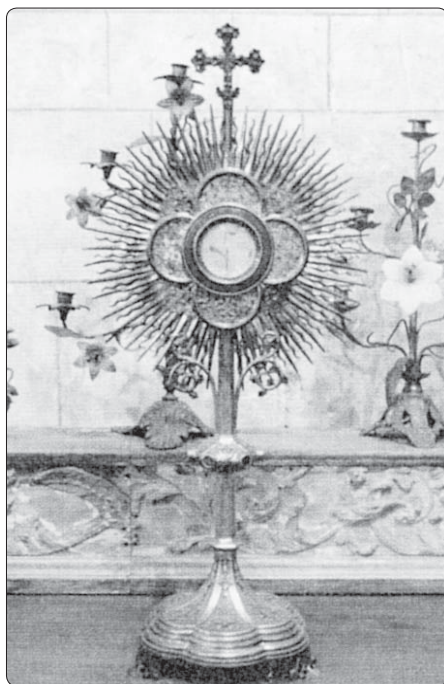
Tragickým způsobem ztratila katolická církev tuto zemi v 16. století rozkolem ve víře. Papež Pius V. uvrhl v roce 1570 exkomunikaci na královnu Alžbětu, a tím byl rozkol dokonán. Dřívější mariánská úcta byla oficiálně po 300 let zakázána jako pověra. Karmelský řád, „Mariin řád“, na ostrově zanikl. Židovi Heřmanu Cohenovi bylo souzeno, aby po 300 letech přivedl zpátky do Anglie „Mariin řád“.

Kdo byl Heřman Cohen? Narodil se 10. listopadu 1821 v Hamburku jako syn bohatého židovského bankéře. Byl mimořádně talentovaný, zvláště vynikal svými hudebními schopnostmi. V celé Evropě byl oslavován, všude sklízel „záračný chlapec“ bouře potlesku. Na doporučení svého učitele, známého virtuosa a skladatele Ference Liszta, dostal Heřman Cohen ve 14 letech místo ředitele hudební konzervatoře v Ženevě. Odtud vystupoval pohostinsky ve všech hlavních městech Evropy, všude dával své umělecké produkce.

Heřman Cohem sepsal vlastnoručně příběh svého obrácení. Jeho vlastní slova nám otevírají jeho tajemství:

„Jednoho pátku mě prosil moskevský kníže (Ney), abych převzal vedení ochotnického sboru v kostele St. Valère. V okamžiku, kdy bylo udělováno požehnání, jsem pocítil poprvé živé, ale nepopsatelné vzrušení ve své duši. O následujícím pátku jsem měl stejný pocit, ale mnohem silnější, a cítil jsem, jak nějaká velká tíha doléhá na celé tělo a nutí mne, abych se sklonil a proti své vůli se sehnul k zemi.“

Potom to byl zážitek z neděle 8. srpna 1847, když Heřman Cohen kvůli koncertu pobýval v Bad Ems v Německu. Šel tam do jednoho kostela, když právě probíhala mše svatá: „*Při pozdvihování svaté Hostie jsem pocítil najednou ve svých očích záplavu slz... Pociťoval jsem řezavé hryzáni svědomí pro celý svůj minulý život... Při odchodu z toho kostela v Ems jsem už byl křesťanem... Jedna vysoce postavená a také zbožná dáma zpozorovala moje štěstí a napomínala mne, když se dověděla, co se stalo, abych všechny tyto vzácné milosti, které se na mne vylily, připisoval zprostředkování Blahoslavené Panny a abych ji zvláště uctíval. Od té doby děkuji za všechny kroky, které jsem vykonal na cestě ke Kristu a kdy jsem byl tolik šťastný (a jak jsou nekonečně velké, když se ohlédnu zpět), za všechny ten pokrok vděčím naší společné Matce, této dobré a svaté Panně, Útočišti hříšníků, kterou jsem po všechny dny vroucně a s důvěrou vzýval.*“

P. Augustin Cohen byl horlivým širitelem eucharistické úcty
(Foto Pierre Poschadel)

Dne 28. srpna téhož roku 1847 přijal Heřman Cohen křest v kapli Naší Milé Panny ze Sionu. O deset dní později, o svátku Narození Panny Marie, jde nově pokřtěný, který se teď jmenuje Augustin,

Augustin Heřman Cohen
(Dobová fotografie z roku 1850)

poprvé ke stolu Páně a ve stejný den dostává škapulíř, „oděv Mariin“.

Jednoho listopadového dne roku 1848 se Augustin Cohen modlil v kostele karmelitek v Paříži. Tu ho napadla myšlenka: „*Když slabé ženy vytrvají přes noc při klanění Nejsvětější svátosti, nemohli by také muži stejně vytrvat v modlitbě?*“ Dozrálo v něm rozhodnutí založit společenství pro noční vzývání. Vzniklo 6. prosince 1848 v kostele Naší Milé Paní Vítězné v Paříži a brzy se velmi rozšířilo.

V nově před Letnicemi roku 1849 vykonal Augustin Cohen exercicie. Při tom se ponořil do života a nauky sv. Jana od Kříže. Od té doby cítil zvláštní přichylnost ke karmelitánskému řádu. Vstoupil k bosým karmelitánům, kteří přišli v roce 1840 ze Španělska do Bordeaux a řád po Francouzské revoluci ve Francii zase tajně provozovali. Dne 7. října 1850 mohl ve svém noviciátu v Broussy u Bordeaux složit svůj první řeholní slib. Dne 19. dubna 1851 přijal také kněžské svěcení. Od té doby používal ještě i svoje klášterní jméno: bratr Augustin Maria od Nejsvětější svátosti.

Jako kněz směl teď P. Augustin získávat v celé Francii zájemce o „noční klanění“. „*Stravuji se jako vosková svíce před Nejsvětějším!*“ zvolal. „*Ať pozvedne eucharistické společenství a nakazí svým ohněm, žárem svého nadšení celý svět! Maria, ty Neposkvrněná, nejdokonalejší ctitelko Ježíše, buď jejich vůdkyní!*“ Více než deset let vy-

konával P. Augustin svůj požehnaný apoštolát ve Francii. Přivedl k Bohu mnoho duší, také židy a protestanty.

V roce 1862 přebýval P. Augustin v Římě. Zúčastnil se svatořečení 26 japonských mučedníků a setkal se tam se svým bývalým učitelem hudby Ferencem Lisztem. Významné bylo jeho setkání s kardinálem Wisemanem z Anglie. Kardinál chtěl v Anglii založit znovu řád karmelitánů, který od dnů sv. Šimona Stocka požíval po staletí velké úcty. Ve zmatcích 16. století ale zanikl. Řádový generál se však domníval, že ještě nenastal čas. Tehdy šel kardinál Wiseman po krátkém rozhodování k papeži Piu IX. a věci se daly do pohybu. Svatý otec požehnal osobně P. Augustina, nově jmenovaného představeného kláštera karmelitánů v Londýně.

Sotva přišel do Anglie, ujal se P. Augustin toho, aby po staletích zase zavedl bratrstvo škapulíře. Vzniklo „noční klanění“ a také „dílo prvního svatého přijímání“. V městě Brightonu získal mnoho německých protestantů pro katolickou církev.

Ale také během této doby činnosti v Anglii nacházíme P. Augustina rovněž ve Skotsku, Irsku, ve Francii, Belgii a Německu. Při závěrečné slavnosti jed-

né misie v Berlíně napočítali 7 000 osob u klekátek při svatém přijímání a více než 500 mužů obléklo škapulíř.

V roce 1867 směl P. Augustin odevzdat úřad představeného v Anglii. Když se vrátil do Francie, postihlo ho onemocnění očí, což mu znemožnilo veškerou další práci. Tenkrát se vydal plný důvěry k Panně Marii, Uzdravení nemocných, do Lurd. Vykonal v Lurdech devítidenní pobožnost k Panně Marii, denně koupal své oči ve vodě zázračného pramene. Devátého dne byl úplně vyléčen, až do smrti zůstal jeho zrak dobrý. Milostnou Matku v Lurdech vyhledal ještě podruhé, aby ho zbavila těžkých srdečních potíží. „*Ano, já miluji Marii!*“ zvolal jednou. „*Chci si ji zvolit za průvodkyni na cestě životem a také jako utěšitelku... Ježíš a Maria mě připoutali k sobě. Maria mě přivedla k Ježíši. Ona mi dala Ježíše. Maria mi zprostředkovala svatou Eucharistii... Proto jsem se zasvětil Ježíši v mariánském řádu, jsem řeholník Mariin, stal jsem se napodobitelem Marie.*“

V roce 1870 vypukla německo-francouzská válka. P. Augustin byl rodem Němec, a proto byl ve Francii nežádoucí. V Grenoblu byl popuzeným davem skoro vyhnán. Prchl do Švýcarska. Ženevský bis-

kup, Msgre Mermillod, upozornil P. Augustina, že v jednom zajateckém táboře ve Spandau u Berlína je 5 000 francouzských válečných zajatců bez duchovní pomoci. P. Augustin se tam ihned vydal. V táboře vypukly neštovice. Dne 9. ledna 1871 se P. Augustin, který se při péči o nemocné vojáky nijak nešetřil, smrtelně nakazil. Dne 20. ledna 1871 zemřel ve službě bliženské lásky.

P. Augustin byl jedním z nejhroli- vějších škapulířů. V Bordeaux, ve městě, kde našel místo svého posledního odpočinku sv. Šimon Stock (jeho hrob je dnes v katedrále sv. Ondřeje), začal svůj noviciát, svůj život jako karmelitánský mnich. A jako první karmelitánský představený pro Anglii měl po 300 letech přinést zpátky škapulíř sv. Šimona Stocka (sestry karmelitky byly v Anglii už před P. Augustinem).

Miloval Marii a Maria milovala jeho. Ona mu vyprosila nejenom obrácení, ale udělala z něho jednoho z nejhroli- vějších apoštolů svého Syna Ježíše, který ve všech svatostáncích světa čeká na naše uctívání, na naši odpověď lásky.

*Z Maria heute 6/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Beatifikováno 14 španělských řeholnic-mučednic z roku 1936

V hlavním městě Španělska bylo beatifikováno 14 řeholnic-mučednic z dob pronásledování katolické církve v této zemi ve 30. letech minulého století.

Všechny patří do kontemplativní řehole (*Ordo Immaculatae Conceptionis*), založené v 15. století, jejíž kláštery jsou zejména na Pyrenejském poloostrově a v Latinské Americe. Bl. Maria Carmen Lacaba Andia a třináct dalších sester, z nichž nejmladší bylo dvacet a nejstarší osmdesát let, byly na různých místech a v nestejně době zavražděny z nenávisťi k víře v roce 1936.

V té době, jak vysvětluje prefekt Kongregace pro svatořečení, kardinál Angelo Becciu, se „*rozpoutalo jedno z nejhrošších pronásledování proti katolické církvi, mající za cíl vykořenit křesťanství ze Španělska. Podobně jako tomu bylo o pár let dříve v Mexiku a v Rusku.*“

Řádění revolucionářů se nezastavilo ani před nejstarší z těchto sester, která byla dokonce na vozičku. V madridském klášteře, který přepadli tzv. interbrigadisté, bylo deset žen, které na jejich řev „Smrt jeptiškám!“ odpovídaly: „Ať žije Kristus Král!“ Podobně i další čtyři, kterým poskytlo útočiště několik rodin v Madridu a Toledu a byly později nalezeny komunistickými fanatiky, odpovídaly na jejich otázku, zda jsou jeptišky, klidným přitakáním: „Boží milostí ano!“ Všechny byly znásilněny, týrány a nakonec zastřeleny.

Kardinál Becciu představil Vatikánskému rozhlasu představenou madridského kláštera:

„*Matka Maria Carmen byla opatkou kláštera El Pardo. Bylo jí 54 let a jedna ze spolusester ji popisuje jako něžnou a laskavou milovnici modlitby. Zdálo se, jako*

by žila v neustálé Boží přítomnosti. Ona i všechny ostatní sestry dokázaly odpustit. Stejně jako Ježíš, který odpustil svým vrahům a žádal Otce, aby jim odpustil, protože nevědí, co činí. Ježíš nás vybízí, abychom otevírali svoje srdce. Odpuštění není snadné, avšak odpustil Ježíš a v dějinách křesťanství je mnoho těch, kdo dovedli odpustit a odpouštějí. Je to milost Boží. Lidské srdce je připraveno reagovat, nikoli nastavit druhou tvář, jak radí evangelium. Odplata a pomsta jsou u člověka silně instinktivní. Kdo však na zlo odpoví zlem a na urážku pomstou, působí zmar a nenávisť. Kdo však přijímá a odpouští, vytváří život a odstraňuje temnoty z života jedinců i z dějin. Kdo odpouští, vyhrává.“

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
22. 6. 2019*

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (63)

11. Budoucnost (Čtvrtá část)

Právě papež je v centru starostlivé péče Panny Marie od Zjevení, která již od svého prvního poselství dne 12. dubna 1947 prohlásila:

„Svatost Otce vládnoucí na trůnu božské lásky bude trpět až do smrti, a to pro něco malého, nějakou věc, krátkou, ke které dojde za jeho vlády. Málo dalších bude ještě kralovat na trůnu: poslední, světec, bude milovat své nepřátele; utvářením jednoty lásky bude poukazovat na vítězství Beránka a uvidí ho.“

Tato proroctví obdržena Cornacchiolou jsou v souladu s proroctvími zjevení v La Salettě v roce 1846 a ve Fatimě v roce 1917, která příslušně předpověděla zranění a zabití papeže.

V tajemství zapsaném Melánii dne 6. července 1851, pět let poté, co viděla krásnou Paní v La Salettě, a zasláném papeži Piovi IX. totiž čteme:

„Papež bude odevsad pronásledován, budou na něho střílet, budou ho chtít usmrtit, ale nebudou mu moci učinit nic. Kristův vikář bude ještě jednou triumfovat.“

Lucii Panna Maria v třetím fatimském tajemství ukázala:

„V oslnivém světle, kterým je Bůh, jsme viděli »podobně, jako když se lidé vidí v zrcadle, kolem kterého procházejí«, bíle oblečeného biskupa, »vytušili jsme, že je to Svatý otec«. Další různí biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice vystupovali na strmou horu, na jejímž vrcholku byl velký kříž z hrubých kmenů, jako z korkového dubu s kůrou; dříve než sem Svatý otec dospěl, procházel velkým polorozbořeným městem, rozechvělý, s kolísavým krokem, zkroušený bolestí a trýzní se modlil za duše mrtvol, které na cestě potkával; když došel na vrchol hory a padl na kolena u paty velkého kříže, byl zabit skupinou vojáků, kteří na něho vystřelili několik ran z pušek, několik šípů; stejně tak zemřeli jeden za druhým ostatní biskupové i kněží, řeholníci, řeholnice a různé světské osoby, muži i ženy různých tříd a postavení.“

Jedná se o tentýž sled událostí, který viděl – také v tomto případě v jednom ze

svých prorockých snů – svatý Jan Bosco, a to v obraze lodi představující Církev, řízenou kormidelníkem, kterým je papež, a uprostřed množství lodí chystajících se k boji:

„Uprostřed nezměrné mořské pláně se tyčí z vln dva mohutné, vysoké sloupy, blízko sebe. Na jednom sloupu stojí socha Neposkvrněné, pod jejímaž nohama splývá široký nápis: *Auxilium christianorum* (Pomocnice křesťanů), a na druhém, mnohem mohutnějším a vyšším sloupu je Hostie v přiměřené velikosti a pod ní je jiný nápis: *Salus credentium* (Spása věřících). [...] Papež stojí u kormidla a všemožně se snaží o to, aby uvedl loď mezi ony dva sloupy, z nichž kolkolem splývají mnohé kotvy a velké háky připoutané řetězy. Nepřátelské loďstvo se žene útokem a všemožně se snaží, aby loď zajalo a potopilo. [...] A mezitím se nepřátelská děla trhají, lámcou se pušky, zobce a ostatní zbraně, rovněž lodě se tříští a potápějí. Tehdy zuřiví nepřátelé začínají boj muže proti muži krátkou zbraní, pěstí, klením a zlořečením.“

V této chvíli „byl papež smrtelně zasažen a padá. Okolostojící ihned přibíhají, aby mu pomohli a zvedli ho. Papež byl znova zasažen, opět upadá a umírá. Mezi nepřáteli zaznívá radostný a vítězný pokřik, na jejich lodích zavládlo nevýslovné jásání. Sotva však zemřel papež, vstupu-

je jiný papež na jeho místo. Shromáždění důstojníci hned zvolili jiného, takže zvěst o smrti papeže přichází se zvěstí o zvolení nástupce. Nepřátelé pozbývají odvahy. Nový papež rozptýlil a přemohl všechny překážky a uvádí loď mezi oba sloupy. Přivazuje ji řetězem, který visel z přídě, na kotvu sloupu, na němž byla

Hostie, a jiným řetězem, který visel na zádi, ji uvazuje na opačném konci ke kotvě, která je zavěšena na sloupu, na němž stojí Neposkvrněná.“

O tomto vyprávění turinského světce a zakladatele salesiánů Bruno nevěděl nic až do 10. března 1988, kdy si píše do deníku:

„Dnes se otec Julián vrátil, aby zpovídal před Velikonocemi, a přinesl mi dva články publikované v časopise *Lepanto*, které hovoří o svatém Janu Boskovi s jeho proroctvími, která jsem dosud neznal: Panna Maria mi o tomto mluvila v poselství pro papeže.“

Je zde skutečně významné propojení mezi sny Dona Boska a Cornacchioly, které se vzájemně doplňují jako kamínky mozaiky.

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poselství Královny míru:

„Drahé děti! Děkuji Bohu za každého z vás. Zvláštním způsobem, dítě, vám děkuji, že jste přijaly mou výzvu. Já vás připravuji na novou dobu, abyste byli pevní ve víře a vytrvalí v modlitbě, aby tak skrze vás Duch Svatý působil a obnovil tvář země. Modlím se s vámi o mír, který je nejdrahocennější dar, i když satan si přeje válku a nenávisť. Vy, dítě, buďte moje vztažené ruce a hrdě chodte s Bohem. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje, 25. června 2019

ROMÁN ZE ŽIVOTA

MAX • VYPROJEKTOVANÝ KLUK Z PŘEDMĚSTÍ

Veronika Grohsebnarová • Z němčiny přeložila Veronika Kreslová • Redigovala Šárka Vorková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Max je chytrý a sebevědomý šestnáctiletý kluk. Jeho matka se rozvedla a nemá na něho čas, protože si buduje kariéru. Když se ve škole probírá antikoncepce, potraty nebo umělé oplodnění, má Max stejné názory jako většina spolužáků. Jeho pohled na svět se začne měnit poté, co na ulici před bandou darebáků zachrání malého Tea. Bezbranný kluk s Downovým syndromem si oblíbí svého zachránce – a Max začne zblízka poznávat něco úplně jiného než dosud. Obyčejné teplo domova, upřímnost, pomoc, vzájemný respekt i lásku. Záhy se zamiluje do Teovy sestry Niky. Jakmile však začne pátrat po svém otci, objeví tajemství, které jeho život obrátí vzhůru nohama... Strhující román si podmaní mladé čtenáře napětím i realistickými obrazy ze života dospívajících. Ukáže jim víru jako sílu, která člověku pomáhá poprat se s nesnázemi, jež přináší život.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 120x190 mm, 328 stran, 399 Kč

ji vůbec modlit, svěřena jako jeden z velkých pokladů církve. Augustin si modlitby Páně nesmírně cení jako „každodenní modlitby za naši spásu“. Chápe ji jako pravidlo, jak se má křesťan k Otci obracet, a dokonce vzor veškeré křesťanské modlitby, takže se křesťané nemají modlit nic jiného než to, co je v Otčenáši obsaženo.

Krystal OP • Brož., 130x205 mm, 108 stran, 130 Kč

NOVÉNA SE SVATOU MARIÍ KRESCENCIÍ, PATRONKOU ZDAŘILÉHO JEDNÁNÍ A POVZBUDIVÉHO SLOVA

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Františkánka z jihozápadního Bavorska – kam po druhé světové válce přišli vyhnaní obyvatelé z Jablonce nad Nisou – Marie Krescencie Hössová (1682–1744), svatořečená v roce 2001 Janem Pavlem II., je patronkou věčného jednání a milého slova. Je ochránkyní všech způsobů komunikace, také v elektronické podobě: vyzýváme ji, abychom se uměli dobře, stručně a pravdivě vyjadřovat s vědomím, že žijeme každý okamžik v Boží přítomnosti. Celý život zakoušela tíživé bolesti zubů a hlavy: i v tom je nám blízkou průvodkyní.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

ŽIVOT MODLITBY

SVATÝ AUGUSTIN • PROMLUVY O MODLITBĚ PÁNĚ (SERMONES 56–59A)

David Voprada • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová • Recenzenti Mgr. Róbert Horka, PhD., a PhDr. Radek Tichý, Ph.D. et S.L.D.

Šedmý svazek edice *Patristika* obsahuje pět promluv svatého Augustina o modlitbě *Otče náš*. Jedná se o promluvy, které Augustin pronesl v rámci mystagogické katecheze určené kandidátům křtu, v nichž jim byla modlitba Páně, její smysl i důvod, proč se

NOVÉNA KE SVATÉ JOSEFÍNĚ BAKHITĚ ZA BĚŽENCE

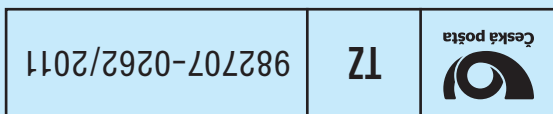
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Josefína Bakhita (1869–1947), súdánská světica, nás zaujme dramatickým životem a především tím, jak podivuhodné dílo v ní Hospodin vykonal. Devět dní prožijeme dar Boží svobody, který se jí přes prožité utrpení zrcadlí v hlubinném úsměvu. Prosíme s ní o milé, moudré a tvořivé srdce, aby se zrcadlilo v radostných očích.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 28 stran, 35 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1